

عنوان مقاله:

سیمای شیخ جام در آثار و مقامات

محل انتشار:

همایش بین المللی هزاره شیخ جام (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

گل اندام رسولی - کارشناسی دانشگاه پیام نور تربت جام، خراسان رضوی، شهرستان تربت جام

خلاصه مقاله:

از ابتدای پیدایش تفکر عرفانی، تمایز معنی داری میان انگاره های فقها و عرفا وجود داشته است. بعضی فقها، دین را در شریعت محصور می کنند اما گستره ی معنایی دین در نظر عرفا پیشتر است. دین مبین اسلام همچون اقیانوسی بی کران است که از سرای خاکی بشری تا تریای معنویت بی کرانه را در بر می گیرد و هریک از آحاد جامعه ی از ازل تا ابد به اندازه درک خود از آن سیراب می شود. عرفا مراتب سه گانه ی دین را متأثر از سخن گهربار نبی مکرم اسلام: «الشریعه اقوالی و الطریقه افعالی و الحقیقه احوالی» شریعت، طریقت و حقیقت می نامند. شیخ جام با استناد به آیات قرآن کریم و تفسیر آنها به زبانی ساده، و لحنی دوستانه بهره برده است. پیر روشن ضمیر جامی با بهره گیری از تشبیهات حسی، دین مبین اسلام را به درخت و حقیقت را به باردرخت تشبیه کرده است، شریعت را کارظاهر، و حقیقت را کار باطن معرفی می کند. در مقامات احمدجام؛ کرامات زیادی وجود دارد، شیخ جام معتقد است معرفت حقیقی، ماهیت انسان و اشیاء را تبدیل به جوهری والاتر و شایسته ی نمود حقیقی آنها می کند و عارف حقیقی کسی است که ماهیت وجودی اش دچار تغییر شده و به همین دلیل نیز توانا بر قلب جواهر است.

کلمات کلیدی:

سیمای شیخ جام، کرامات، مقامات، حقیقت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1519921>

